

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อชาร์ตแบตเตอรี่ของลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร แบตเตอรี่ของลูกก็จะถูกชาร์ตมากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น

คำถาม: ทำไมพายุถึงมาที่เรือแห่งสัจจะของลูก?

คำตอบ: เพราะในเวลานี้มีผู้คนที่ยอมปลอมมากมาย บางคนเรียกตนเองว่าพระเจ้า และบางคนก็แสดงพลังลึกลับ เหตุนี้เองผู้คนจึงไม่สามารถตระหนักรู้ถึงสัจจะได้ พวกเขาพยายามที่จะเขย่าเรือแห่งสัจจะ แต่ลูกรู้ว่าเรือแห่งสัจจะของลูกไม่มีวันจม ผู้ที่สร้างอุปสรรคในวันนี้จะเข้าใจในวันพรุ่งนี้ว่ามีเพียงที่นี้เท่านั้นที่พวกเขาจะพบหนทางสู่การหลุดพ้น ที่มีเพียงร้านเดี๋ยวนี้สำหรับทุกคน

โอมซานติ มีการพูดสิ่งนี้กับลูกๆ ลูกดวงวิญญาณ ผู้เป็นจิตวิญญาณ เพราะจิตวิญญาณรับฟังด้วยหู เป็นดวงวิญญาณที่ดูดซับทุกสิ่ง ดวงวิญญาณของพ่อเต็มไปด้วยความรู้ ลูกๆ ต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณในชาติเกิดนี้เช่นกัน ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด แม้ว่าลูกจะมีดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ลูกก็รู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร เป็นดวงวิญญาณที่เข้ามาในร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ มีคำกล่าวว่า “ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” หรือ “ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์” ลูกจะไม่เคยได้ยินคำกล่าวว่า: “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่บริสุทธิ์” หากพระเจ้าอยู่ในทุกคนก็จะกล่าวว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่บริสุทธิ์” ดังนั้นสิ่งหลักคือการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กนั้นเป็นอย่างไร หรือดวงวิญญาณนั้นมีบทบาททั้งหมดบันทึกไว้ในเขาอย่างไร ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ๆ เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถสอนสิ่งนี้ได้ ต้องใช้ความเพียรพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่าที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีไฟฉุกเฉินซึ่งทำงานด้วยแบตเตอรี่ ที่ได้รับการชาร์ต พ่อคือพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มีดวงวิญญาณมากมาย ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องได้รับการเติมด้วยพลังจากพลังนั้น พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ หากเราดวงวิญญาณไม่มีโยคะกับท่าน แบตเตอรี่ของเราจะถูกชาร์ตได้อย่างไร? แบตเตอรี่ของคุณต้องใช้เวลาทั้งวงจรที่จะกลับมาหมดกำลัง แบตเตอรี่ต้องได้รับการชาร์ตในเวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าแบตเตอรี่ของลูกหมดกำลังแล้วและรู้ว่าเวลานี้แบตเตอรี่ต้องได้รับการชาร์ต อย่างไร? บาบาพูดว่า: มีโยคะกับพ่อ นี่คือสิ่งที่สามารถเข้าใจได้ง่ายดายมาก พ่อพูดว่า: เมื่อลูกดวงวิญญาณเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกก็จะเต็มไปด้วยพลังและกลับมาสะอาดประจักษ์ การศึกษานี้นำมาซึ่งรายได้ ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง แล้วช่วงชีวิตของลูกก็เพิ่มขึ้น แบตเตอรี่ของลูกได้รับการชาร์ต ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกจดจำพ่อได้มากแค่ไหน เมื่อลูกลืมพ่อ แบตเตอรี่ของลูกก็จะหมดกำลัง ไม่มีใครอื่นมีการเชื่อมโยงที่แท้จริง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีการเชื่อมโยงที่แท้จริง แสงของใครบางคนจะถูกจุดขึ้นมาได้อย่างไรโดยไม่จดจำระลึกถึงพ่อ? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกมีความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน จากนั้นก็มีการวางแผนในเวลากลางคืน และกลางวันก็เริ่มต้นขึ้น พ่อพูดว่า: ลีลมกลางคืนและจดจำกลางวัน สวรรค์คือกลางวันและนรกคือกลางคืน เวลานั้นลูกๆ อยู่ในรูปที่มีชีวิตและร่างกายเหล่านี้สูญสลาย ร่างกายถูกสร้างขึ้นมาจากฝุ่นและก็จะหลอมรวมไปเป็นฝุ่น ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย แต่แบตเตอรี่หมดกำลัง เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่รู้คิดมาก สติปัญญาของลูกเฝ้าแต่ไปที่บ้านที่พวกเราจากมา เวลานั้นเรารู้เกี่ยวกับอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแล้ว มีการแสดงภาพวิษณุที่นั่นพร้อมกับสี่มือ มนุษย์ไม่สามารถมีสี่มือ สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครว่าบราห์มาและสรีสวติกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ และเหตุนี้เองจึงได้มีการให้สี่มือแก่วิษณุ ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยชั้นสการ์เหล่านี้ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ ทุกดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อ: โอ บาบา เราหมดกำลังแล้ว เวลานั้นได้โปรดมาเพราะเราต้องการที่จะได้รับการชาร์ต เวลานั้นพ่อพูดว่า: ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับพลังมากเท่านั้น ลูกควรมีความรักอย่างมากต่อพ่อ บาบานั้นเป็นของท่าน ฉะนั้นจะกลับบ้านไปกับท่าน ก็เหมือนกับที่ฝ่ายสามีมารับเจ้าสาวจากบ้านพ่อแม่ของเธอ ที่นี้เวลานี้ลูกได้รับจากพ่อทั้งสองที่ตกแต่งประดับประดาลูกแล้ว การตกแต่งประดับประดานั้นต้องดีมาก ซึ่งหมายความว่าลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ถามตนเองว่า: ฉันทมีข้อบกพร่องใจหรือไม่? แม้ว่าจะมีพายุในจิตใจ จงตรวจสอบว่า: ฉันทกำลังทำกรรมที่ผิดใดอะไรหรือไม่? ฉันทเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครหรือไม่? พ่อคือผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข เราต้องชี้หนทางไปสู่ความสุขให้กับทุกคนเช่นกัน บาบายังคงแสดงให้เห็นหลายวิธีในการทำเช่นนี้ต่อไป ลูกคือกองทัพ ชื่อของลูกคือ “ประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารี” ถามใครก็ตามที่มา: คุณ

มาจากไหนและมาหาใคร? พวกเขาตอบว่า: เรามาหาบราห์มา Kumar และ Kumar อัจชะ ใครคือบราห์มา? คุณเคยได้ยินชื่อ ประชาบิดาบราห์มาหรือไม่? ใช่เคยได้ยิน คุณก็เป็นลูกของประชาบิดาบราห์มาเช่นกัน ทั้งหมดเป็นผู้คนของท่าน ท่านคือ พ่อของคุณเช่นกัน แต่เป็นเพียงเพราะคุณไม่รู้จักท่าน แน่หนอนว่าบราห์มาก็เป็นลูกของใครบางคนเช่นกัน พ่อของท่าน คือ ชีพบาบาซึ่งไม่มีร่างกายที่สามารถมองเห็นได้ ชีพบาบา นั้นสูงยิ่งกว่าทั้งสามนี้ บราห์มา วิษณุ และชางก้า มีคำกล่าวที่ว่า “ตรีมุ รติชีวา” เพราะท่านคือผู้สร้างของทั้งสาม ชีพบาบาอยู่ที่ด้านบนสุด แล้วก็ทั้งสาม เป็นเหมือนกับต้นไม้ฝ่าฟันคัมมนุษย์ พ่อ ของบราห์มาคือพระเจ้าอย่างแน่อน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ อัจชะ แล้วบราห์มาจากไหน? พ่อบอกว่า: พ่อเข้า มาในร่างของผู้นี้และให้ชื่อเขาว่าบราห์มา และดังนั้นเขาจึงได้ชื่อว่าบราห์มา ลูกๆก็ได้รับชื่อด้วยเช่นกัน บาบาสอนว่า: นี่คื อชาติเกิดที่สูงส่งและชาติเกิดทางจิตของพ่อพ่อนาลูกมาเลี้ยงดู พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้และพูดความรู้แก่ลูก ดังนั้นเราทั้ง สองนี้คือบัพดาตา ร่างกายที่พ่อเข้ามาก็มีดวงวิญญาณของเขาเอง: พ่อมาและนั่งถัดจากเขา มีหลายกรณีที่สองดวง วิญญาณเล่นบทบาทร่วมกัน เมื่อมีการปลุกเรียกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นจะมานั่งที่ไหน? ดวงวิญญาณนั้นจะมานั่ง ข้างๆถัดจากพราหมณ์แน่อน ที่นี้ก็มีสองดวงวิญญาณเช่นกัน บัพและดาตา พ่อพูดกับผู้นี้ว่า: ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูก เอง ท่านบอกลูกด้วยเช่นกันว่า: ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูกเอง เวลานั้นลูกจำได้แล้วว่าลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ทุกๆวงจรแล้วลูกก็กลับบ้าน เวลานั้นคือนี้คือยุคบรรจบพบกันเมื่อลูกได้รับการโยกย้าย ด้วยการมีโยคะ ลูกก็กลับมาสะโต ประธานและแบดเตอร์ของลูกก็จะถูกชาร์ต จากนั้นลูกก็ไปสู่ยุคทอง ทั้งวงจรนั้นเฝ้าแต่หมุนเวียนอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถเข้าไปสู่รายละเอียดได้ มีระยะเวลาของต้นไม้เช่นกัน และแล้วต้นไม้ก็แห้งไป ที่นี้เช่นกันเป็นราวกับว่า มนุษย์ทุกคนแห้งเหือด ทุกคนเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน เวลานั้นร่างกายของทุกคนกำลังจะถูกทำลาย ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับบ้าน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้นี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้อำนาจในการปกครองโลก แก่ลูก ดังนั้นลูกควรจะจดจำระลึกถึงท่านอย่างมาก เมื่อลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็ถูกมายาตบตี การตบตีที่หนัก ที่สุดนั้นเป็นไปเพื่อกิเลส เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่อยู่ในสนามรบ ดังนั้นพายุจะมาหาลูกๆเท่านั้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่ทำการกระทำใดที่เป็นบาป เมื่อลูกทำกรรมที่เป็นบาปลูกก็พ่ายแพ้ บาบาสอนลูกๆ: ลูกๆ อย่าได้ข้องแหวะในกิเลส อย่าได้ทำให้ชื่อเสียงของวงศ์สกุลเสื่อมเสีย ในครอบครัวทางโลกเมื่อลูกไม่มีค่า พ่อแม่ก็พูดว่า: ทำไมลูกถึงทำให้ใบหน้า ของลูกสกปรก? ลูกกำลังทำให้ชื่อเสียงของวงศ์สกุลเสื่อมเสีย ภายหลังจากที่ประสบกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ความพ่าย แพ้และชัยชนะ ในท้ายที่สุดลูกก็จะได้รับชัยชนะ นี่คือเรือแห่งสังขะ จะมีพายุมากมาย เพราะผู้คนปลอมๆมากมายได้ ปรากฏขึ้น บางคนเรียกตนเองว่าพระเจ้า และบางคนก็เรียกตนเองเป็นสิ่งอื่น ผู้คนมากมายได้แสดงพลังลึกลับของเขา พวกเขาแม้กระทั่งให้หมิต พ่อมาเพื่อที่จะประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน ทั้งป้านี้และผู้อยู่อาศัยในป้านี้จะไม่หลงเหลืออยู่ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าในเวลานี้โลกเก่านี้จะกลายเป็นสุสาน ลูกต้องไม่ผูกหัวใจของลูกกับผู้ที่กำลังจะ ตาย โลกนี้กำลังจะมาถึงจุดจบ การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น พ่อมาเมื่อโลกใหม่กลับมาเก่าเท่านั้น ด้วยการจดจำพ่อเป็น อย่างดี แบดเตอร์ของลูกก็จะถูกชาร์ต บางคนสามารถพูดความรู้ได้เป็นอย่างดี แต่พวกเขาไม่มีพลังโยคะ ดังนั้นจึงไม่มี พลังกำลัง ดาบันั้นไม่ทรงพลังขนาดนั้น พ่อพูดว่า: นี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อถามว่า: เราเคย พบกันมาก่อนหรือไม่? ลูกๆก็ตอบว่า: เราได้พบกันเมื่อวงจรที่แล้ว แล้วบางคนพูดว่าละครเองนั้นจะจิตใจพวกเขาให้ ทำความเพียรพยายาม โอเคเวลานี้ละครกำลังจิตใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ดังนั้นจงทำเช่นนั้น! อย่าเพียงแค่นั่งลง ที่ไหนสักแห่ง ผู้ที่ทำความเพียรพยายามในวงจรถ้าก่อนหน้านี้จะทำเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้ที่ยังไม่มาที่นี้ก็จะมาเช่นกัน ผู้ที่เคยเดิน ไปในหนทางนี้ แล้วก็จากไปและแต่งงานก็จะกลับมาและทำความเพียรพยายามเช่นกัน หากนั้นคือบทบาทของเขาใน ละคร พวกเขาจะไปที่ไหนได้อีก? ทุกคนจะต้องกลับมาหาพ่อและห้อยหางของพวกเขาไว้ข้างหลัง มีการเขียนไว้ว่าบิซัม ปีตามะจะมาในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน ในเวลานี้พวกเขามีความหึงหวงไส้อย่างมาก แต่แล้วความหึงหวงไสของพวกเขาจะ จบสิ้นลง ลูกเล่นบทบาทของลูกทุกๆ 5000 ปี ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแล้วก็สูญเสียมันไป นับวันจำนวนศุนย์ก็เพิ่ม มากขึ้น ลูกต้องอธิบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้คนของบารัตที่กราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ที่เคยเป็นศาสนาเทพในยุคทอง และ นี้คือเหตุผลที่พวกเขากราบไหว้บูชาในเวลานี้ ชาวคริสต์เตียนสรรเสริญพระคริสต์ ในขณะที่พวกเขายกย่องศาสนาเทพ ดังเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนานี้? พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะเป็นผู้ก่อตั้งและเหตุนี้เองพวกเขาจึงยังคงกราบ ไหว้บูชากฤษณะต่อไป ลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนทำความเพียรพยายามอย่างมาก และบางคนก็น้อยกว่า ได้มี การแสดงภาพภูเขาที่ถูกยกขึ้นด้วยนิ้วของทุกคน เวลานั้นโลกนี้กลับมาเก่า และทุกสิ่งได้สูญเสียพลังกำลังของตน พวกเขา ไม่สามารถแม้กระทั่งค้นพบทองคำในเหมือง ในสวรรค์มีพระราชวังทองคำ ในขณะที่เวลานี้รัฐบาลเปื้อนหนายเพราะต้อง ชำระหนี้สิน ที่นั่นมีความมั่งคั่งมากมาย ผนังประดับประดาด้วยเพชรพลอยและอัญมณี ผู้คนกระตือรือร้นอย่างมากที่จะมี ทุกสิ่งประดับด้วยเพชร ไม่มีการขาดความมั่งคั่งเลยที่นั่น มีสมบัติที่มีค่ามากมายที่นั่น มีการแสดงเกี่ยวกับบอลาดินและ ตะเกียงวิเศษของเขา เพียงแค่ลูตะเกียง พระราชวังก็ปรากฏออกมาที่นี้เช่นกันทันทีที่ลูกได้รับเทพนิมิตลูกก็ไปสวรรค์ ที่

นั่นลูกเห็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่มีสิ่งของที่ประดับด้วยเพชร เช่น ชลู่ยาลา หากมีใครสวมใส่เครื่องประดับเช่นนั้นที่พวกเขาจะถูกปล้น บุคคลนั้นแม้กระทั่งจะถูกแทงและถูกรูดปล้น สิ่งเช่นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น โลกนี้เก่าและสกปรกมาก โลกของลัทธิและนารายณ์นั้นมหัศจรรย์และสวยงามมาก มีพระราชวังที่ประดับด้วยเพชรพลอย พวกเขาจะไม่อยู่ที่นั่นตามลำพัง นั่นเรียกว่าสวรรค์ ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแท้จริง เราได้สร้างวัดโสมนาค ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นอะไร และอย่างไร ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกได้สร้างวัดและได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกดวงวิญญาณมีความรู้ของ 84 ชาติเกิดของลูก มีเพชรพลอยและอัญมณีมากมาย; สิ่งเหล่านั้นไปไหนหมด? ทุกสิ่งทุกอย่างลงที่ละน้อย เพชรพลอยมากมายเหล่านั้นถูกรูดปล้นโดยชาวมุสลิมและพวกเขาวางเพชรไว้บนสุสานและสร้างที่ซมาฮาလာลา ชาวอังกฤษเข้ามาซุดและนำเอาไปและเวลานี้ไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย เวลานี้บาร์ดเป็นขอทานและเฝ้าแต่สร้างหนี้สินต่อไป ลูกไม่สามารถได้รับธัญญาหาร น้ำตาลหรือสิ่งใด เวลานี้โลกต้องเปลี่ยน อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้ เพื่อที่จะทำให้แบบเตอร์ของลูกดวงวิญญาณสะอาดประธาน ลูกจะต้องได้รับการชำระ ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อ ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ในสิ่งนี้ที่มายาต่อสู้อบรมกับลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกก็เหมือนกับคนอื่นๆ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่คนอื่นๆอยู่ในยุคเหล็ก ผู้คนพูดว่าลูกเฝ้าแต่พูดสิ่งใดก็ตามได้เข้าไปในหัวของลูก อย่างไรก็ตามมีกลยุทธ์ที่ลูกสามารถใช้เพื่ออธิบายกับพวกเขา จำนวนของลูกค่อยๆเพิ่มขึ้นที่ละน้อย เวลานี้บาบากำลังเปิดมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โต จำเป็นต้องใช้รูปภาพที่จะอธิบายที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะมีรูปภาพเหล่านี้ทั้งหมดที่ลูกทำขึ้นมาในรูปแบบของ“ทรานส์โลท”(ภาพกล่องแสง) แล้วก็จะเป็สิ่งที่ย่างายมากสำหรับลูกที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของลูกอีกครั้งด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อและความรู้ของท่าน มายาเข้ามาในระหว่างนั้นและหลอกลวงลูกอย่างมาก พ่อพูดว่า: จงคอยปกป้องตนเองให้รอดปลอดภัยจากการถูกหลอกลวง ท่านยังคงแสดงให้ลูกเห็นวิธีการต่างๆมากมายสำหรับสิ่งนี้ เพียงแค่บอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อและบาบของท่านจะได้รับการปลดปล่อย แล้วท่านก็จะกลายเป็นเช่นลัทธิและนารายณ์ พระเจ้าเองนั้นก็ได้อำนาจให้มีการทำเข็มเครื่องหมายเหล่านี้ (แบบจ) ฯลฯ ดังนั้นลูกควรรู้ให้คุณค่าหรือความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ประดับประดาตนเองด้วยคุณธรรมทั้งหมด อย่าได้ทำให้ใครมีความทุกข์ แสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ทุกคน
2. ทั้งโลกกลายเป็นเหมือนสุสาน ดังนั้นอย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสุสานนั้น จงตระหนักอยู่เสมอว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับการโยกย้าย เพราะเวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่แท้จริง (ทรัพย์สิน) และเป็นผู้เอาชนะมายาที่ละทิ้งจิตสำนึกของ“ฉัน”ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว เช่นที่เชื่อโรคเกิดในขยะ ในทำนองเดียวกันมายาก็เกิดในที่ที่มีจิตสำนึกของ“ของฉัน” วิธีที่ง่ายในการเป็นผู้เอาชนะมายาคือพิจารณาตัวเองว่าเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ บริหารมากกว่าหมายถึงผู้ดูแลผลประโยชน์ และผู้ดูแลผลประโยชน์ไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆกับใครเพราะเขาไม่มีจิตสำนึกของ“ของฉัน” เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ครองเรือนมายาก็จะมา และเมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์มายาก็จะวิ่งหนีไป และดังนั้นจงละวางแล้วเข้ามาสู่การกระทำในขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวและลูกจะกลายเป็นที่ป้องกันมายาได้

คติพจน์: ที่ใดมีความหลงทะนงตน ที่นั่นจะมีความรู้สึกดูถูกอย่างแน่นอน

*** โอม ขานติ ***